

دنیای اسباب‌بازی‌ها

خیلی از ما زمانی که کودک بودیم و هنوز در عالم خیالات شیرین و دنیای پویانمایی زندگی می‌کردیم، این تصور را داشتیم که شب‌ها، وقتی ما می‌خوابیم، اسباب‌بازی‌ها همان تکان می‌خورند و حرف می‌زنند. هر قدر هم که بزرگ‌ترها تلاش می‌کردند ما را قانع کنند اسباب‌بازی‌ها بی‌جان هستند و ما می‌توانیم با خیال راحت بخوابیم و کنجکاو تکان خوردن آن‌ها نباشیم، قبول نمی‌کردیم و میان خواب و بیداری زیرچشمی مراقبت‌شان بودیم. (البته بین خودمان بماند، من هنوز هم مطمئن نیستم که اسباب‌بازی‌ها موقعی که حواس ما به آن‌ها نیست، تکان می‌خورند یا نه! کسی چه می‌داند! شاید واقعاً تکان می‌خورند!)

حتی دوست داشتیم پدر ژیتو را پیدا کنیم و از او بخواهیم عروسک‌های چوبی‌مان را به بچه‌ای واقعی تبدیل کند که حرف می‌زند و اگر دروغ بگوید، دماغش دراز می‌شود. اسباب‌بازی‌ها بخش زیادی از کودکی ما را به خود اختصاص داده‌اند و در رشد فکری و خاطرات ما تأثیر زیادی داشته‌اند. هر چند معمولاً وقتی اسباب‌بازی را در دست می‌گیریم، ترجیح می‌دهیم به سازنده و کارخانه آن فکر نکنیم تا حس واقعی بودن آن در ذهنمان از بین نرود. اما واقعیت این است که اسباب‌بازی‌ها سازندگانی دارند؛ دو نفر از این اسباب‌بازی‌سازها که برای بعضی از کودکان خاطرات زیادی را شکل داده‌اند، بابک سلامتی و پویا تیموری هستند.

تولید کار شوند. همین هم‌زمانی باعث شد این دو رفیق به کمک رئیس شرکت تترا وسیله‌ای به نام «تاتی‌رو» طراحی کنند که آسیبی به پای کودک نمی‌زد. یک سال بعد، یعنی سال ۱۳۹۰ بابک و پویا تصمیم گرفتند برای خودشان مستقل شوند و کارگاه کوچکی راه بیندازند. آن‌ها با پس‌اندازشان در شهر «چهاردانگه استان تهران» کارگاه کوچکی اجاره و کارشان را با امکانات اندک شروع کردند. ایده آن‌ها از همان روز اول این بود که اسباب‌بازی‌های چوبی بسازند؛ برای همین نام کارگاه و برندشان را «چوبین» گذاشتند. ساختن اسباب‌بازی‌های چوبی به دستگاه‌های برش چوب و مواد اولیه‌ای مثل چسب چوب و پلاستیک نیاز داشت و به دست‌آوردن این‌ها هم سرمایه لازم داشت. آقای جلالی‌منش، رئیس شرکت تترا، که از خلاقیت و توانایی این دو جوان باخبر بود، از آن‌ها حمایت مالی کرد و به آن‌ها کمک کرد دستگاه‌هایی را که نیاز دارند، بخرند. بعد از خرید دستگاه و تولید اولین اسباب‌بازی‌ها، کارخانه اسباب‌بازی‌های چوبین به‌طور رسمی فعال شد.

سال ۱۳۸۹ بابک و پویا از رشته مهندسی صنایع فارغ‌التحصیل شدند. آن‌ها دو رفیق و هم‌کلاسی بودند که آن زمان شغلی نداشتند. برای گذراندن طرح کارآموزی خود به شرکت «تترا» رفتند تا ببینند در چه حیطه‌ای باید شروع به فعالیت کنند و برای حوزه برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری مناسب‌ترند یا تولید و طراحی.

چند ماهی به پایان دوره کارآموزی بابک و پویا مانده بود که فرزند رئیس شرکت متولد شد. شاید در نگاه اول این‌طور به نظر برسد که تولد فرزند رئیس شرکت در موفقیت کارکنان آن شرکت تأثیری ندارد، اما همیشه اولین نگاه، گویای تمام ماجرا نیست. رئیس شرکت می‌خواست وسیله‌ای جدید با کارکرد

روبروک طراحی کند. بابک و پویا هم علاقه و هدفشان را پیدا کرده بودند و می‌خواستند وارد

دوستانتان را دست کم نگیرید

ممکن است تصور کنید برای ساختن یک استارتاپ باید حتماً گشت تا نیروهای حرفه‌ای و کارکشته پیدا کرد، اما به هیچ وجه این‌طور نیست. هر کدام از آدم‌هایی که ما می‌شناسیم توانایی‌های خاص و منحصر به فردی دارند. ممکن است دوست شما سلیقه خوبی در بسته‌بندی و کادوپیچ کردن داشته باشد، از ایده‌های او برای بسته‌بندی محصولات کمک بگیرید. شاید یکی از بستگان آدم فرزند و سرعی باشد. از او در زمینه ارسال محصولات راهنمایی بخواهید. مطمئن باشید آدم‌هایی که می‌شناسید و تا به حال به توانایی‌هایشان فکر نکرده‌اید، هر کدامشان گنجینه‌ای از هنر و تخصص هستند؛ آن‌ها را از دست ندهید.

گروه چوبین به استادکار طراحی چوب نیاز داشت. آن‌ها از آقای نوید احمدی که یکی از طراحان زبده چوب و حرفه‌ای بود، کمک گرفتند و ایشان را به گروهشان اضافه کردند. اما گروه چوبین باید از بقیه استارت‌آپ‌ها متفاوت می‌شد. آن‌ها باید گروهی جوان و خوش ذوق را به کار می‌گرفتند. پس چند کارآموز استخدام کردند تا آن‌ها هم مثل بابک و پویا به مرور از قوه خلاقیت و استعدادشان استفاده کنند و چوبین برایشان پلی به جاده پیشرفت و موفقیت باشد.

دورنگی

پول همه چیز نیست

برای راه‌اندازی کسب‌وکار، اول از همه به پول و سرمایه فکر نکنید. افراد و شرکت‌های زیادی هستند که دنبال ایده و برنامه‌های قوی و قابل اجرا می‌گردند. اولین کاری که باید انجام دهید، پیدا کردن ایده مناسب و متناسب بازار است. تخیلاتتان را دست کم نگیرید. مثلاً اگر دوست دارید رایانه کیفی (لپ‌تاپ) بسازید، خوب روی این ایده خیالی تمرکز کنید؛ شرکت‌های فعال در حوزه فناوری منتظر شما هستند.

گروه چوبین، همان‌طور که از جنس محصولاتشان مشخص است، به طبیعت و محیط زیست اهمیت ویژه‌ای می‌دهند و تا حد امکان در کارهایشان از پلاستیک و مواد تجزیه‌ناپذیر استفاده نمی‌کنند. آن‌ها علاوه بر دوستدار محیط زیست بودن، اسباب‌بازی‌هایشان را با هدف آموزش ارزش‌های اجتماعی و اخلاقی برای کودکان زیر شش سال می‌سازند. مثلاً وسیله‌ای با هدف آموزش ایستادن در صف و رعایت نوبت و حق تقدم برای کودکان ساخته‌اند تا کودکان با مفهوم احترام به حقوق شهروندی آشنا شوند.

اسباب‌بازی‌های چوبین صرفاً برای سرگرمی نیست. هر وسیله‌ای که از این کارخانه بیرون می‌آید، قصد دارد به رشد فکر و هوش هیجانی بچه‌ها کمک کند. شرکت چوبین به دلیل پیشینه علمی سازندگان، همیشه ارتباط خود را با علم و نخبگان حفظ کرده است. نتیجه تعامل با فعالان فرهنگی هنری و افراد دغدغه‌مند در حوزه تربیت کودک، گسترش حوزه تولیدی کارخانه چوبین شد که باعث شد نامانام (برند) آن‌ها از چوبین به روپک (رشد و پرورش کودک) تغییر کند.

شرکت چوبین در حال حاضر مشغول افتتاح نامانام جدید به نام «پایدا» است که برخلاف روپک برای کودکان بالای هفت سال اسباب‌بازی طراحی می‌کند.

